Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3075/2019
07.11.2019. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова РС, Одред жандармерије у Краљеву, чији је законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 736/19 од 18.04.2019. године, у седници већа одржаној 07.11.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 736/19 од 18.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 736/19 од 18.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1157/18 од 31.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени тужиоца, па је обавезана тужена да му на име увећане зараде за рад на дан државних и верских празника, за прековремени рад, и рад ноћу исплати појединачне месечне износе наведене у том ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом, а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.068,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка па до коначне исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 736/19 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке, а ставом другим изреке је укинуо решење о парничним трошковима садржано у другом ставу изреке првостепене пресуде и премет је у укинутом делу вратио првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену – става првог изреке, тужена је благовремено преко законског заступника изјавила ревизију

због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/2018 - у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнаде штете у висини неисплаћеног додатка на плату тужиоца за рад на дан празника који су нерадни дани, ноћни и прековремени рад, што представља ванредно радно ангажовање тужиоца. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде нижестепени судови су одлучили правилном применом материјалног права и у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима у идентичним чињенично-правним ситуацијама, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 05.01.2017. године. Како вредност предмета спора побијеног дела не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена у смислу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другим изреке.

Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић